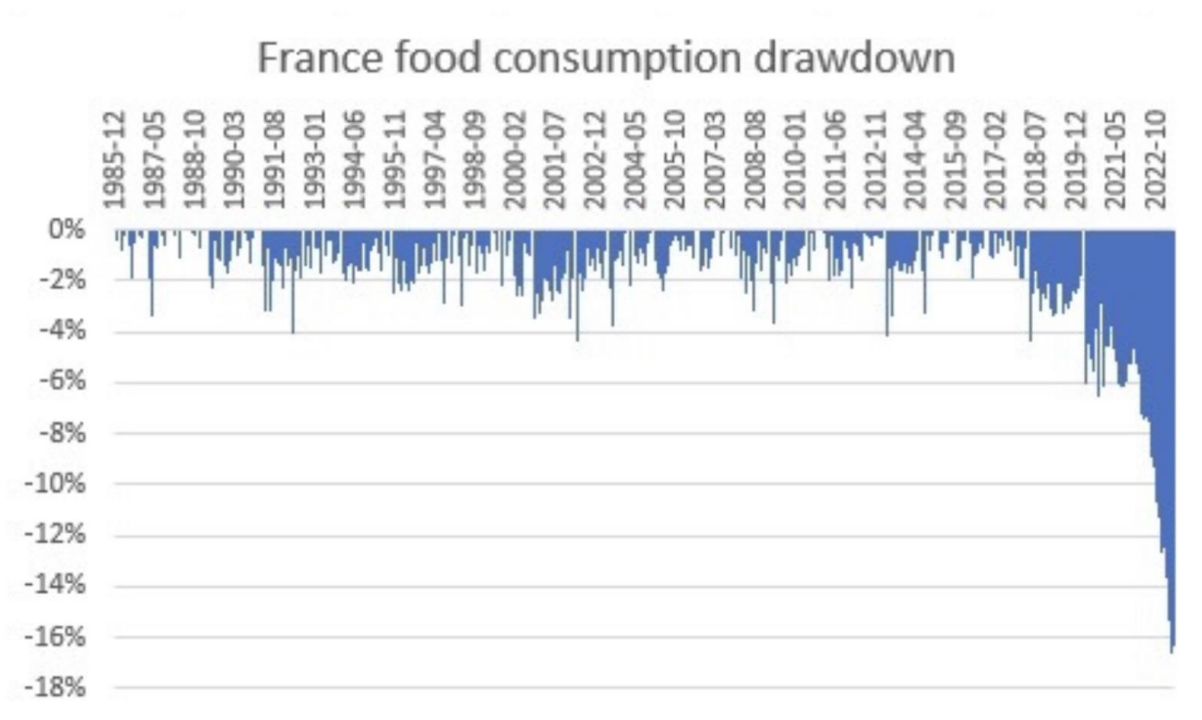

Trendy drahých potravin

Všichni lidé by měli mít vždy fyzický a ekonomický přístup k bezpečným a výživným potravinám v množství dostatečném pro jejich aktivní a zdravý život.

Tato křehká poučka, jak ukazuje graf, byla narušena.

Spotřeba potravin ve Francii se za poslední dva roky snížila o téměř 17 % a ceny potravin vzrostly o 22 % od roku 2021. Jedná se o největší pokles v zemi od začátku sběru dat z počátku 80. let. Do té doby byl maximální pokles ve spotřebě potravin 4 %, a i když se takový pokles v minulosti vyskytl, vždy se následně rychle vrátil zpět. Bylo by jistě zajímavé provést analýzu, zda kolísání bylo pouze přirozeným jevem, nebo zda návrat k původní úrovni byl způsoben zásahem státní moci, která důsledně sledovala trendy.

Dnes se však stáváme svědky setrvalého a historicky bezprecedentního poklesu spotřeby potravin v evropských zemích. Moderní Francie dosud nezažila tak silný úder na základní životní úroveň.

Francouzská čísla odpovídají trendům, které můžeme pozorovat i ve Spojeném království. Nedávná studie zjistila, že jeden ze sedmi Britů vynechává jídlo kvůli rostoucím cenám potravin. Průzkum ve Francii zase ukázal, že 57 % lidí omezilo spotřebu masa, což je v zemi s tradičně masožravou stravou obzvláště závažné.

Z České republiky sice data nemám, ale dovolím si tvrdit, že trendy se dříve či později projeví i u nás. Nevidíme totiž žádné odlišné politické směřování ve společnosti.

Co je důvodem růstu cen potravin?

Aby společnost a její vláda mohla plnit své základní povinnosti, to je vytváření podmínek pro zlepšování životní úrovně obyvatelstva, musí nejprve zvládnout přístup k cenově dostupným energiím.

Nemůžeme považovat za energii pouze tu, která pochází z fosilních paliv, jaderných elektráren nebo z obnovitelných zdrojů. Energií jsou také potraviny, které člověk spotřebovává, aby byl živý a zdravý. Vládní rozhodnutí jdou ale přesně opačným směrem a vytvářejí podmínky, aby veškerá energie byla dražší.

Jedním z příkladů takových rozhodnutí je systém emisních povolenek, který zdražuje průmyslovou energii. To má přímou souvislost i se zdražováním potravinové energie, která je pro člověka důležitá. Druhým faktorem je nedostatek hnojiv, která se vyrábějí s využitím zemního plynu.

Bez dusíkatých hnojiv se průměrný výnos obilí pohybuje okolo 1000 kg/ha, jak tomu bylo v 18. století, kdy se hnojilo pouze hnojem. Moderní zemědělství s využitím dusíkatých hnojiv, primárně vyrobených z plynu, umožňuje dosahovat hektarových výnosů okolo 6000 kg/ha.

Výroba levných obilovin závisí na používání dusíkatých hnojiv, jejichž výroba vyžaduje plyn. Elita vnímá tento postup jako plýtvání přírodními zdroji a nevdá jí, že by se cena produktu při výnosech 1000 kg/ha dramaticky zvýšila.

S tím úzce souvisí produkce masa. Pro dosažení přírůstku 1 kg masa je potřeba 2,5 kg obilovin u kuřecího masa, 4,5 kg u vepřového a 7 kg u hovězího. Levného plynu jsme se však cíleně zbavili a Rusko a Bělorusko patří mezi největší světové producenty minerálních hnojiv. Sankce uvalené Západem na Rusko vytvořily bariéru pro dovoz dusíkatých hnojiv, v důsledku čehož dovoz prudce klesl a ceny hnojiv vzrostly. To je hlavní příčina růstu cen potravin!

Pro elitu ztratilo obyvatelstvo na důležitosti. Domnívá se, že pro jeho obsluhu by stačilo cca 20 % lidí na planetě. Zbytek obyvatel bude s postupem robotiky a mechanizace ekonomicky nedůležitý. Výroba masa je proto označována za zátěž pro životní prostředí. Jejich slavný Green Deal tak de facto vyhlásuje válku samotnému životu.

Statistickí nám v současné době začínají předkládat první reálné trendy vývoje politických rozhodnutí, které měly přímý vliv na omezení životní úrovně obyvatel. Lze konstatovat, že do současných evropských vlád se dostali lidé, kteří netuší, co je hlavním úkolem řízení státu, nebo slepě slouží elitě která vyhlásila válku samotnému lidstvu.

Řízení státu nespočívá v poslušnosti elitě ani v zisku pro jednotlivce. Jeho úkolem je vytvářet podmínky pro zvyšování životní úrovně všech obyvatel daného regionu. To se dnes neděje a voliči by si to měli uvědomit.

S pozdravem

Rostislav Čuba